

רשומות

הצעות חוק

26 במרס 1979

1393

כ"ז באדר תשל"ט

עמוד

141	חוק בתי המשפט (תיקון מס' 11), תשל"ט-1979
142	חוק לשכת עורכי הדין (תיקון מס' 13), תשל"ט-1979

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

חוק בתי המשפט (תיקון מס' 11), תשל"ט-1979

תיקון סעיף 47. 1. בסעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957, בטורף פסקה (3) יבוא "תקנות לפי פסקה זו טעונות אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת".

דברי הסבר

(4) דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים שהוזמנו להעיד בבתי משפט.

מוצע כי התקנות הנוגעות לאגרות ייקבעו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט, כדי להבטיח שבקביעת האגרות יובאו בחשבון גם אספקטים של עשיית הצדק ויכולתו של האזרח לממש זכותו בבית המשפט.

סעיף 47 לחוק בתי המשפט אומר:

"47. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר להסדיר בתקנות -
(1) ימי הישיבות והפגרות של בתי משפט והטיפול בעניינים בימי פגרה;
(2) פרסום פסקי דין של בתי משפט;
(3) אגרות שיש לשלם בבתי משפט ומשרדי ההוצאה לפועל מהן;

1 ס"ח תשי"ז, עמ' 148; תשכ"ב, עמ' 24; תשכ"ד, עמ' 66; תשכ"ז, עמ' 132; תשל"א, עמ' 120; תשל"ג, עמ' 237; תשל"ה, עמ' 106; תשל"ז, עמ' 320; תשל"ח, עמ' 11, עמ' 93, עמ' 94.

חוק לשכת עורכי הדין (תיקון מס' 13), תשל"ט-1979

1. האמור בסעיף 18 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961¹ (להלן - החוק העיקרי), יסומן "א", ואחריו יבוא: "(ב) נבצר מחבר בית דין משמעותי להשתתף בדיון, יתקיים הדיון, על אף האמור בסעיף קטן (א), לפני שני חברי בית הדין הנותרים, זולת אם החליט אב בית הדין על דחיית הדיון; הוראה זו תחול אף אם התחיל הדיון לפני שלושה ונבצר מאחד החברים להמשיך בו."	תיקון סעיף 18
2. בסעיף 48 לחוק העיקרי, בסופו יבוא: "(5) ועדה רפואית קבעה קביעה כאמור בסעיף 49ה(3)."	תיקון סעיף 48
3. בסעיף 49 לחוק העיקרי, בסופו יבוא: "(3) אם ועדה רפואית קבעה קביעה כאמור בסעיף 49ה(2) כל עוד לא קבעה הועדה קביעה כאמור בסעיף 49ה(1)."	תיקון סעיף 49
4. אחרי סעיף 49 לחוק העיקרי יבוא: 49א. הלשכה או המנהל הכללי של משרד המשפטים רשאים לבקש מהמנהל הכללי של משרד הבריאות להורות שמועמד לחברות בלשכה או עו"ד ייבדק בבדיקה רפואית שלפיה ייקבע אם הוא סובל ממחלת נפש המונעת ממנו לעסוק במקצוע של עורך-דין, אולם הלשכה או המנהל הכללי יתנו תחילה לנוגע בדבר הזדמנות להביא לפנייהם את טענותיו מדוע לא יבקשו להורות על בדיקתו.	<p>הוספת סעיפים
49א-49ב</p>

ד ב ר י ה ס כ ר

סעיפים החוק הקיים מתייחס אמנם לסוגיה של עורך דין שמחמת מחלת נפש אינו מסוגל לדאוג לעניניו, וקובע בסעיף 49 שבמצב כזה תושעה חברותו של חבר הלשכה אם הוכרו בפסק דין כפסול דין מחמת מחלת נפש או אם החליטה הלשכה על השעייתו על סמך תעודה של פסיכיאטר מחוזי שעורך הדין אינו מסוגל מחמת מחלת נפש לדאוג לעניניו. השעייה זו תהיה בתוקף כל עוד לא בוטל פסק הדין של בית המשפט המכריז על עורך הדין כפסול דין או כל עוד לא בוטלה החלטתה של הלשכה, לפי הענין. אולם הוראה זו מספקת רק במקרים קיצוניים שבהם היה עורך הדין מאושפז או שהיו קיימות נסיבות אחרות שאפשרו את בדיקתו ע"י פסיכיאטר מחוזי. אין בה פתרון למצב שבו קיים אמנם חשש סביר שמחלת נפש מונעת מעורך הדין	סעיף 1 לפי סעיף 18 לחוק העיקרי - כל בית דין משמעותי ידון בשלושה. בית הדין אינו מורכב משופטים מקצועיים אלא מעורכי דין שנבחרו לתפקיד זה בידי חבריהם וממלאים אותו שלא על מנת לקבל פרס ובזמנם הפנוי. מצב זה גורם לכך שלעתים קרובות נאלץ בית הדין לדחות את ישיבתו מחמת העדרו של אחד מחברי בית הדין. המיקון המוצע בא לאפשר את קיום הישיבות בהרכב של שניים. עם זאת תהיה סמכות בידי אב בית הדין של ההרכב להורות על דחיית הדיון, אם מחמת חשיבות הענין הוא סבור כי יש לדון בהרכב של שלושה. הרעיון שניתן לקיים דיון בהעדרו של שופט שאינו שופט מקצועי, מצא כבר ביטוי, לגבי בית הדין לעבודה, בסעיף 22 לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969.

¹ ס"ה תשכ"א, עמ' 178; תשל"ה, עמ' 198; ה"ח 1382, תשל"ט, עמ' 84.

349. (א) הוגשה למנהל הכללי של משרד הבריאות בקשה לפי סעיף 49א והיה לו חשש סביר שהאדם שעליו הוגשה הבקשה סובל ממחלת נפש, רשאי הוא להורות על בדיקה כמבוקש, ולהזמין את האדם להתייצב לבדיקה; הבדיקה תבוצע בידי ועדה רפואית כאמור בסעיף 31 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976: (בפרק זה - ועדה רפואית), ואותו סעיף יחול על הבדיקה בשינויים המחוייבים.

הזמנה להתייצב לבדיקה

(ב) המועד להתייצבות לבדיקה לא יקדם למועד שנקבע להגשת הערעור לפי סעיף 49ח.

49ג. (א) מועמד לחברות בלשכה שהוזמן לבדיקה רפואית לפי סעיף 49ב, לא יתקבל כחבר ללשכה כל עוד לא התייצב ונבדק.

תוצאי הזמנה ואי-התייצבות

(ב) עורך דין שנמנע מלהתייצב לבדיקה רפואית לפי סעיף 49ב, או להבדק בה, רשאים הלשכה או שר המשפטים להשעותו זמנית מלעסוק במקצועו עד שחושלם בדיקתו.

749. (א) בטרם יחליט המנהל הכללי של משרד הבריאות לפי סעיף 49ב על הזמנת אדם לבדיקה רפואית, רשאי הוא -

קבלת ראיות

(1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשוי להעיד על מצב בריאות נפשו של אותו אדם נמצא בידיו של מוסד רפואי או רופא שטיפלו בו, לדרוש מהם שימסרו לו את המידע;

(2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשוי להעיד על מצב בריאות נפשו של אותו אדם נמצא בידי אדם אחר, לדרוש ממנו שימסור לו את המסמך.

(ב) על אי-קיום דרישה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 287 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.³

דברי הפבר

רשיונו לעסוק במקצוע או לסרב להעניק לו רשיון, הכל לפי הענין. על סמך תוצאות הבדיקה רשאי המנהל הכללי-לי של משרד הבריאות לבטל רשיון, להתלות את תקפו או לסרב להעניק רשיון. על הדרישה להתייצב לבדיקה וכן על ההחלטה הסופית של המנהל הכללי של משרד הבריאות ניתן לערער בפני בית המשפט העליון.

התיקונים המוצעים מאמצים את המתכונת הזאת בשינויים אלה:

(1) המנהל הכללי של משרד הבריאות יפעל לענין הבדיקה הרפואית רק על פי פניה של הלשכה או של המנהל הכללי של משרד המשפטים;

(2) הבדיקה מצומצמת למקרים של מחלות נפש בלבד ולא תחול על מחלות אחרות כמו בבעלי המקצועות הרפואיים. מחלות אחרות של בעל מקצוע רפואי עלולות לסכן את מי שנוקט לטיפולו - מצב שלכל הדעות איננו משמעותי במגע בין עורך

לדאוג לעניונו דרך כללי או לעסוק כראוי במקצוע של עורך דין, והוא מטרב להיבדק בדיקה פסיכיאטרית על ידי הפסיכיאטר המחווי.

השאלה של פסילת בעל מקצוע לעיסוק במקצועו מחמת מחלה התעוררה לאחרונה במקצועם של רופאים ושל רופאי שיניים, ולגבי שניהם נקבע הסדר מפורט בדבר בדיקתם הרפואית במגמה לקבוע אם יש להפסיק את עיסוקם במקצועם מחמת מחלה או מחלות שהם סובלים מהן. הוראות אלה נמצאות בסעיפים 31 עד 40 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976, וכן בסעיף פים 15 עד 15ט לפקודת רופאי שיניים, 1945. בשתי פקודות אלה ניתנת סמכות למנהל הכללי של משרד הבריאות לדרוש מרופא, מרופא שיניים או ממבקשי רשיון לעסוק באחד ממקצועות אלה, להתייצב לבדיקה רפואית, ואם אמנם מי שנדרש להתייצב לא יקיים את הדרישה או לא יסכים לבדיקתו, ניתן להתלות את תקפו של

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.
3 ס"ח תשל"ז, עמ' 226.

449. ועדה רפואית תקבע אחת מאלה:

- (1) הנבדק אינו סובל ממחלת נפש המונעת ממנו לדאוג לעניניו או, לפי המקרה, לעסוק במקצוע של עורך דין;
- (2) הנבדק סובל ממחלת נפש המונעת ממנו זמנית לדאוג לעניניו או, לפי המקרה, לעסוק במקצוע של עורך דין; קבעה הועדה כך, רשאית היא לקבוע מועד לבדיקתו החוזרת של הנבדק;
- (3) הנבדק סובל ממחלת נפש המונעת ממנו לצמיתות לדאוג לעניניו או, לפי המקרה, לעסוק במקצוע של עורך דין.

בדיקה חוזרת

149. הושעתה חברותו של חבר הלשכה בעקבות החלטת ועדה רפואית לפי סעיף 49 (2) והועדה הרפואית בהחלטתה האמורה לא קבעה מועד לבדיקתו החוזרת, רשאי המנהל הכללי של משרד הבריאות, לפי בקשה של המושעה, של הלשכה או של המנהל הכללי של משרד המשפטים, להורות על בדיקתו החוזרת של המושעה, ודין הבדיקה החוזרת, לכל דבר, כדין בדיקה על פי סעיף 49; אולם המנהל הכללי של משרד הבריאות רשאי להתנות את ביצועה של בדיקה חוזרת הנערכת לפי בקשת המושעה במתן ערובה להוצאות הבדיקה כפי שייקבע, למקרה שהועדה הרפואית לא תקבע קביעה כאמור בסעיף 49 (1).

המצאת מסקנות
הועדה הרפואית

149. המנהל הכללי של משרד הבריאות ימציא את מסקנותיה של ועדה רפואית לפי סעיף 49 למנהל הכללי של משרד המשפטים או ללשכה, לפי הענין.

דברי הסבר

וזה נוסחם של סעיפים 48 ו-49 לחוק העיקרי שמוצע לתקנם בסעיפים 2 ו-3 לחוק:

"פקיעת חברות

48. חברותו של חבר הלשכה תפקע אם נתקיימה בו אחת מאלה:

- (1) הודיע ללשכה בכתב על פרישתו ממנה;
- (2) חדל להיות תושב ישראל; המועד בו חדל חבר להיות תושב ישראל ייקבע על ידי הלשכה; על החלטה זו של הלשכה יחולו הוראות סעיף 45;
- (3) הוכרו פושט רגל;
- (4) נידון בבית-דין משמעתי להוצאה מן הלשכה והעונש בוצע.

השעיית חברות

49. חברותו של חבר הלשכה תושעה -

- (1) אם הוכרו בפסק-דין פסול-דין מחמת מחלת-נפש - כל עוד לא בוטל הפסק, או אם החליטה הלשכה, על סמך תעודה של פסיכיאטר מחוץ, כי הוא אינו מסוגל מחמת מחלת-נפש לדאוג לעניניו - כל עוד לא בוטלה ההחלטה; על החלטת הלשכה יחולו הוראות סעיף 45;
- (2) אם נידון בבית-דין משמעתי להשעיה - למשך תקופת ההשעיה.

הדין ללקוחו, ואילו לכשרו השכלי של עורך דין העלול להפגע במחלת נפש יש משמעות מכרעת לענין כשרו לעסוק במקצוע של עורך דין;

(3) מוצע לענן בחוק את הכלל של הצדק הטבעי שלפיו יש לתת לגונע בדבר הזדמנות להשמיע את טענותיו, ולכן לא יפעלו הלשכה או המנהל הכללי של משרד המשפטים ולא יפנו למנהל הכללי של משרד הבריאות בבקשה להורות על בדיקה פסיכיאטרית של עורך דין אלא לאחר שניתנה לגונע בדבר אפשרות לטעון את טענותיו בפניהם;

(4) המנגנון לביצוע הבדיקה הפסיכיאטרית יהא המנגנון שהוקם לענין פקודת הרופאים כאמור, וכן ניתנת למנהל הכללי של משרד הבריאות סמכויות העוזר לצרכי בדיקה מוקדמת שיש לו לגבי בדיקתם הרפואית של רופאים ורופאי שיניים. הוראת זו באה הן כדי לחסוך בהוצאות מינהליות והן כדי לרכז את הפעולות של בדיקה רפואית, שמעורבות בהן שאלות העמידה של הסוד הרפואי, בידי רשות אחת המופקדת במיוחד על שמירת הסוד הרפואי.

מוצע שבהוצאות של הבדיקות הרפואיות לא ישא אוצר המדינה, מתקציב של משרד הבריאות, אלא הלשכה.

ערעור

49.ח. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי דרישה להתייצב לבדיקה רפואית לפי סעיף 49, או על ידי פקיעת חברותו או השעייתו כחבר הלשכה מחמת קביעה לפי סעיף 49, רשאי, תוך 30 יום מיום המצאת הועדה עליהן לערער לפני בית המשפט העליון על הדרישה, הפקיעה או ההשעיה, לפי הענין; אולם הגשת הערעור עליהן לא תעכב את ביצוען אלא אם בית המשפט העליון הורה אחרת.

(ב) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מזכות הערעור לפי סעיף 45.

הוצאות הבדיקה

49.ט. הלשכה תישא בהוצאות הבדיקה הרפואית לפי סעיף 49, בשיעור שבא עליו אישור המנהל הכללי של משרד הבריאות, ואם כתוצאה ממנה לא נתקבל הנבדק כחבר ללשכה, הופקעה חברותו בה או הושעה – רשאית היא לגבותו מהנבדק.

שמירת הסודיות

49.י. מי שהגיעה אליו על פי הוראות סעיפים 49 עד 49ט ידיעה בדבר מחלת נפש של פלוני, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא במידה שיש בכך צורך לביצוע הוראות הסעיפים האמורים, או אם הורשה לכך מאת בית משפט, או מכה חובה לענות על שאלה שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירה על ביצוע עבירה.

5. במקום סעיף 66 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 66

66. (א) סעיפים 9 עד 11 ו-27 (ב) לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט – 1969⁴, יחולו בשינויים המחוייבים בבית הדין המשמעתי כאילו היה ועדת חקירה; אולם –

(1) דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לפי סעיף 27 (ב) האמור ישולמו מקופת הלשכה;

(2) הקנסות שיטיל בית הדין המשמעתי לפי סעיף 11 האמור, יכול שיהיו בסכום שלא יעלה על 1,500 לירות.

(ב) מי שלא התייצב בפני בית הדין המשמעתי אף על פי שהוזמן כדין, ולא הצטרף על כך בדרך המניחה את הדעת, רשאי בית הדין, בנוסף לכל אמצעי אחר שינקוט על פי סעיף זה, לחייבו בתשלום ההוצאות בסכום שיקבע, אם נגרמו הוצאות עקב אי-התייצבותו או כפיית התייצבותו.

דברי הסבר

(3) להזמין כל אדם הנמצא בישראל להתייצב לפני בית-הדין ולהעיד או להגיש כל מסמך שברשותו, פרט לאותם המקרים שמן הדין לפטרו מכך;
(4) לפסוק לאדם שהתייצב לפני בית-הדין כל סכום סביר שהוציא, לדעת בית-הדין, עקב התייצבותו;
(5) לתת צו הכופה אדם שלא התייצב לאחר שהוזמן לכך, ולא הצטרף להנחת-דעתו של בית-הדין, להתייצב לפני בית-הדין ולשלם את ההוצאות שנגרמו על ידי סירובו לציית להזמנה או על ידי הבאתו בכפייה;

סעיף 5 סעיף 66 לחוק העיקרי אומר כך:
"סמכויות עזר של בית הדין המשמעתי
66. בית-דין משמעתי, בדונו בעבירת-משמעת, יהיה מוסמך –
(1) להשיג כל עדות, בין בכתב ובין בעל-פה, ולחקור עדים;
(2) לדרוש מכל אדם המוסר עדות, בין בכתב ובין בעל-פה, למסור עדותו בשבועה או בהן-צדק כפי שאפשר היה לדרוש זאת ממנו אילו העיד בבית-משפט;

4 ס"ח תשכ"ט, עמ' 28.

תיקון סעיף 68, 6. בסעיף 68 לחוק העיקרי, פסקאות (3) ו-(4) יסומנו (4) ו-(5) כסדרן, ולפניהן יבוא:
 "(3) קנס בסכום שלא יעלה על 20,000 לירות לכל עבירה, שישולם לקופת הלשכה".

דברי הסבר

(2) נדרש להמציא מסמך או מוצג אחר שבר-
 שותו ולא המציאו;

(3) נדרש כדין להישבע או להצהיר בהן צדק
 ולא עשה זאת;

(4) נדרש כדין להשיב על שאלה ולא השיב או
 השיב בידועין תשובה מתחמקת,

רשאי יושב-ראש הועדה, על דעת הועדה,
 להטיל עליו, אף שלא בפניו, קנס שלא יעלה
 על 200 לירות.

(ב) מי שהוטל עליו קנס לפי סעיף קטן (א) שלא
 בפניו, רשאי יושב-ראש הועדה, לפי בקשתו ועל דעת
 הועדה, לעיין שנית בקנס שהוטל, להפחיתו או לבטלו,
 והוא יבטלו אם שוכנע שהמבקש גמנע מלעשות כנדרש
 מסיבות שלא היתה לו שליטה עליהן.

(ג) הטיל יושב-ראש ועדת החקירה קנס לפי סעיף
 קטן (א), יודיע על כך מיד בכתב לנשיא בית המשפט
 העליון, ורשאי הנשיא או שופט אחר של בית המשפט
 העליון, בין לפי בקשת מי שהוטל עליו הקנס ובין בלע-
 דיה, לבטל את הקנס או להפחיתו.

(ד) קנס שהוטל לפי סעיף קטן (א) ייגבה כמו קנס
 שהטיל בית משפט בהליך פלילי.

(ה) מי שהוּמַן או נדרש כאמור בסעיף קטן (א) ולא
 נענה והוּמַן או נדרש שנית ושוב לא נענה, ללא הצדק
 סביר, דינו - מאסר שנתיים, ואין בהטלת קנס לפי סעיף
 קטן (א) כדי למנוע הגשת אישום לפי סעיף קטן זה.

הוצאות ושכר

27. (ב) עד שהוּמַן להעיד או להציג מסמך או מוצג
 אחר לפני ועדת חקירה, רשאי יושב-ראש הועדה לפסוק
 לו דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה כמו לעד שהוּמַן להעיד
 לפני בית משפט.

סעיף 6 בסעיף 68 לחוק העיקרי נאמר:
 "ענשים

68. אלה הענשים שבית-דין משמעתי מוסמך להטיל על
 נאשם שהורשע בשל עבירת-משמעת:

(1) אוהרה;

(2) גזיפה;

(3) השעיה להקופה קצובה שלא תעלה על חמש
 שנים;

(4) הוצאה מן הלשכה.

(6) לקנוס בסכום שלא יעלה על 75 לירות אדם
 שהוּמַן ולא התייצב או סירב להעיד או להגיש מס-
 מך, ולא הצטדק להנחת-דעתו של בית-הדין.

סעיף זה גמצא לקוי מכמה בחינות:

(1) שיעור הקנסות שניתן להטיל על פיו אינו עומד
 עוד במבחן התמורות שחלו בערך המטבע;

(2) אין בו סמכות לפסוק שכר בטלה - להבדיל
 מהוצאות לעדים המתייצבים בפני בית הדין;

(3) אין בו סמכות לחייב בתשלום הוצאות את אלה
 שגרמו לביטול ישיבות בית הדין ע"י אי-התייצבותם.

התיקון המוצע בא לתקן פגמים אלה.

והו נוסח הוראות חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1969,
 שמוצע לאמצם:

סמכויות יושב-ראש

9. (א) יושב-ראש של ועדת חקירה רשאי, על דעת
 הועדה -

(1) להזמין, ולחזור ולהזמין, אדם לבוא לפני
 הועדה ולהעיד או להציג מסמכים או מוצגים
 אחרים שברשותו;

(2) לחייב עד להעיד בשבועה או בהן צדק
 בהתאם להוראות החיקוק החל בבית משפט
 אזרחי לענין זה;

(3) לכפות התייצבותו של אדם שלא ציית להור-
 מנה לפי פסקה (1) ולא הצטדק על כך בדרך
 המניחה את הדעת;

(4) לצוות על גביית עדות בחוץ לארץ.

(ב) סמכויותיו של יושב-ראש הועדה לענינים אלה
 יהיו כשל בית משפט בהליך אזרחי.

דינו של עד

10. (א) מי שהוּמַן להעיד או להציג מסמך או מוצג
 אחר לפני ועדת חקירה, חובותיו יהיו כשל נחקר לפי
 סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות).

(ב) סעיף קטן (א) אינו בא לגרוע מסעיפים 5א עד
 15 לפקודת העדות.

סירוב להעיד

11. (א) מי שנמקיים בו אחד מאלה:

(1) הוּמַן לבוא לפני ועדת חקירה ולא בא, או
 בא ועזב ללא רשות את מקום דיוני הועדה
 בטרם מסר עדותו;

7. (א) האמור בסעיף 69 לחוק העיקרי יסומן "(א)", ובפסקה (4) שבו, במקום "500 תיקון סעיף 69 לירות" יבוא "5,000 לירות".

(ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

"(ב) הטיל בית הדין המשמעתי בפסק דינו על הנאשם השעיה או הוצאה מהלשכה, יפורסמו הכרעת הדין וגזר הדין, כולם או חלקם, כפי שיקבע בית הדין, על אף האמור בסעיף קטן (א) (6), בציון שמו של הנאשם, וזולת אם החליט בית הדין מפורשות, מטעמים מיוחדים שיפורשו בהחלטתו, שלא יצויין שמו של הנאשם.

(ג) אין בהחלטתו של בית הדין המשמעתי שלא לפרסם את שמו של נאשם שהושעה או הוצא מהלשכה כדי למנוע מהלשכה להודיע על ההשעיה או ההוצאה מהלשכה לכל רשות ציבורית, הכל במידה שהדבר נראה לה דרוש לביצועו של פסק הדין הלכה למעשה.

(ד) בית דין משמעתי רשאי לתת סעד ביניים מסוגים ובדרכים שייקבעו בכללים".

8. (א) האמור בסעיף 72 לחוק העיקרי יסומן "(א)", ובו, במקום "לפי סעיף 69 (6)" יבוא "לפי סעיף 69 (א) (6) או (ב)".

(ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

"(ב) פסק דין מרשיע שאין עליו עוד ערעור, רשאי בית הדין המשמעתי שהטיל את העונש, לדחות, מטעמים שיירשמו, את ביצועו, כולו או חלקו, למועד שיקבע, בתנאים שיקבע או ללא תנאים".

9. בסעיף 78 (ג) לחוק העיקרי, במקום "מלייצג אדם אחר לפני בית משפט, בית דין, כורך וגופים אחרים בעלי סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית" יבוא "מעיסוק במקצוע של עורך דין, כולו או חלקו, הכל כפי שיקבע בית הדין".

ד ב ר י ה ס כ ר

בלי שיפורסם שמו של הנאשם. לכל הדעות, בין שהוחלט על פרסום שמו של הנאשם ובין שהוחלט על אי-פרסומו, יש להודיע לרשויות ציבוריות על ביצוע ההשעיה או ההוצאה מן הלשכה. רשויות אלה הן בתי המשפט על שלוחותיהם, רשם החברות, מנהל אגף רישום והסדר מקרקעין ועוד רשויות אחרות שעורכי דין מרבים להת-ייצב בפניהן לייצוג לקוחותיהם.

התיקון המוצע בא לתקן את הפגמים בחוק הקיים.

8. סעיף 8. אין היום סמכות לדחות את הביצוע של פסק דין שנתן בית הדין המשמעתי. הדבר עלול, לעיתים, לגרום עוול ללקוחות של עו"ד שהושעה, כי הם עלולים להשאר ללא ייצוג מתאים במקרים דחופים. התיקון המוצע בא לאפשר דחיית הביצוע של פסק דין שניתן בבית הדין המשמעתי.

9. בסעיף 78 (ב) ו-(ג) נאמר:

78. (ב) עורך-דין שהורשע בבית-משפט או בבית-דין צבאי בשל עבירה פלילית, רשאי בית-דין משמעתי מחחי, על פי בקשת קובל ואם מצא שבנוסיבות הענין

מזמן הורגש שאין עונש מתאים לאותן עבירות שמתן נזיפה עליהן אינו מספיק, אולם השעיה היא עונש תמור מדי. התוצאה היא שלעיתים נפסק עונש של נזיפה או של השעיה לתקופה קצרה ביותר, וענשים אלה נראים תמור-היום בנוסבות הענין. מוצע, אפוא, להוסיף עונש של קנס כדי לתת פתרון למצבים כאלה. הסדר דומה נתקבל כבר בסעיף 39 (א) (3) לחוק הנוטריונים, תשל"ז-1976.

7. לפי סעיף 69 (4) לחוק רשאי בית דין מש-מעתי לחייב נאשם שהורשע בתשלום פיצויים למתלונן, או לאדם אחר שניזוק ע"י העבירה, בסכום שלא יעלה על 500 לירות. סכום זה אינו עומד עוד במבחן של התמורות שחלו בערך המטבע, ומוצע להעלותו ל-5,000 לירות, דוגמת הוראה דומה בסעיף 40 לחוק הנוטריונים, תשל"ז-1976.

לפי סעיף 69 (6) לחוק רשאי בית הדין לצוות על פרסום פסק הדין, כולו או חלקו, בציון שמו של הנאשם או בלי ציון שמו, הכל כפי שקבע בית הדין.

בגלל הענין הציבורי הכרוך בעונש של השעיה או הוצאה מן הלשכה, רק לעיתים נדירות ניתן להטיל אותו

10. בסעיף 93 (ב) לחוק העיקרי, אחרי "מראש הלשכה" יבוא "או מחבר הועד המרכזי שקבע ראש הלשכה באישור הלשכה". תיקון סעיף 93
11. בסעיף 40 לחוק הנוטריונים, תשל"ו-1976, המלים "אלא שלענין זה יבוא הסכום של 5,000 לירות במקום הסכום הנקוב בסעיף 69(4)" – יימחקו. תיקון חוק הנוטריונים
12. סעיפים 5 עד 9 יחולו גם על עבירות ועבירות משמעת שבוצעו לפני יום פרסומו של חוק זה. הוראת מעבר

דברי הסבר

נות בנאמנות. התיקון המוצע בא למנוע היווצרות מצבים כאלה.

סעיף 10 בסעיף 93 (ב) לחוק נאמר:

"מימון פעולות הלשכה

93. (ב) חבר הלשכה שלא שילם דמי-חבר המוטלים עליו על אף דרישת-תשלום בכתב מראש הלשכה, רשאי בית המשפט, לבקשת הלשכה, לתת צו לתשלום דמי-החבר; צו-תשלום כזה ניתן להוצאה לפועל כמו פסק-דין סופי של בית-משפט, אולם תוך חמישה-עשר יום מיום מסירת הצו לידו, רשאי חבר הלשכה לבקש מבית המשפט, בדרך המרצה, את ביטולו, והצו לא יוצא לפועל לפני תום תקופה זו, ואם הוגשה בקשה כאמור – לפני שנתאשר."

ייחוד הסמכות לראש הלשכה להוציא דרישת תשלום מכביד בביצוע ההוראה, והתיקון המוצע בא להקל במצב זה.

סעיף 11 התיקון המוצע בא להשלים את התיקון שבסעיף 7.

היה בעבירה משום קלון, להשעותו זמנית מלעסוק במקצועו עד להכרעה סופית בבקשה שתוגש לפי סעיף 75; לא הוגשה בקשה כזאת תוך שלושים יום מהיום שפסק-הדין המרשיע נעשה סופי, או שבוטלה ההרשעה, בטלה ההשעיה הזמנית.

(ג) עורך-דין שהוגש נגדו כתב-אישום בבית-משפט או בבית-דין צבאי בשל עבירה פלילית, רשאי בית-דין משמעותי מחוץ, על פי בקשת קובל ואם מצא שבנוסבות הענין היה בעבירה המיוחסת לעורך-דין משום קלון, להשעותו זמנית מלייצג אדם אחר לפני בית-משפט, בית-דין, בודר וגופים ואנשים אחרים בעלי סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית, עד להכרעת דינו בבית-המשפט או בבית-הדין הצבאי; הורשע בדינו – רואים החלטה זו כהחלטה לפי סעיף-קטן (ב)."

עורך דין שהאשם בבית המשפט בעבירה כגון מעילה בכספים, ניתן אמנם לאסור עליו ייצוג שולחיו בפני בית המשפט או גופים שיפוטיים כיוצא באלה, אך אין סמכות לאסור את פעילותו במשרדו, והוא יהיה רשאי להמשיך ולפעול בפעולות של עריכת חוזים, לרבות קבלת פקדון-

5 ס"ח תשל"ו, עמ' 196.